

skam och värdighet
ESSÄ I TRETTON SÅNGER
TEXTER

magnus lindström

sveket

Kan någon berätta för mig
vad det är vi har gjort
Var det verkligen vi?
Gick det inte väl fort?
Kan nån förklara för mig
vad det var som blev så hotfullt och stort?
Säg mig hur kunde det bli
nåt annat än det bort?
Vi ville ju bara
leva den tid vi fått
Vad skulle vi kunnat befara?
Vad var det vi inte förstått?
Det var knappast tal
om nåt annat val
än att leva på som vi lärt
Det liv som var oss kärt
Det som blivit oss beskärt

Är du någon som vet
eller som bara fått på känn
ett tvivel, en tveksamhet
som inte lämnat dig sen?
Kan du då säga vad det var
det vi inte kunnat se?
Kan du ge mig ett svar?
Annars har jag själv en idé
Var det det där med vår broder
som vi skulle ta vara på?
Att hedra vår fader och moder
på det vi länge leva må?
Men det var knappast tal
om nåt annat val
än att leva på som vi lärt
Det liv som var oss kärt
Det som blivit oss beskärt

Många har nog misstänkt
att nånting varit fel
att sanningen inte var riktigt hel
Har du också haft denna
känsla av osäkerhet
eller är det kanske så att du vet?

Ja, tror du min tanke kan vara sann
den som inte vill sluta gro:
att vi övergav varann
och sedan inte fick nån ro?
Att vi ägnat oss var och en
åt oss själva, vårt eget bo,
och lämnat de andra därhän
och låtit saken bero?
Att vi missat nåt elementärt?
Vi såg inte vad det var värt:
Det är de andra det handlar om
Att inget blir bra utan dem
Men det var knappast tal
om nåt annat val
än att leva på som vi lärt
Det liv som var oss kärt
Det som blivit oss beskärt

Med samhörigheten förstörd
blev följen oerhörd
Vi kom så långt från varann
att vår omsorg om världen försvann
Det var som vi inte förstod
om en handling var ond eller god
Inte nån av oss får vara fri och trygg
Det riset band vi åt vår egen rygg
Vi började med att svika
det som vi högtidligt sagt
att alla människor är lika
Vi var inte på vår vakt
Och det var knappast tal
om nåt annat val
än att leva på som vi lärt
Det liv som var oss kärt
Det som blivit oss beskärt

Ja, många har säkert anat
att nånting varit fel
att sanningen inte var riktigt hel
Har du också haft denna
känsla av ovärdighet
så är det nog just för att du faktiskt vet

Vi lever med skammen tills vi når värdighet.

sviterna

Det kom en vind från haven
med djupens livsvisdom
och listan över kraven
ännu aldrig tom

Den färdas över vatten
och land som den vill
Om dagen och om natten,
vind att lyssna till

Det kom en vind från bergen
med blicken klar och kall
och avslöjade färgen
och formen hos förfall
Den färdas över vatten...

Det kom en vind från slätten
och såg förvänd logik
där makten tar sig rätten
och fattig föder rik
Den färdas över vatten...

Det kom en vind från skogen
med svåra, starka svar
frågan alltid trogen,
ärligheten kvar
Den färdas över vatten...

Det kom en vind från tiden
med rösten allvarsam:
Mellan de två står striden
– värdighet och skam
Den färdas över vatten
och land som den vill
Om dagen och om natten,
vind att lyssna till

En utomstående kan fråga sig hur vi förhåller oss.

ovissheten

När kan de få plats för sina egna tankar?
Var kan de vara närvarande där de är?
Hur kan de möta sina egna känslor?
När kan de leva den tid de har?

När kan de ta hand om sin egen smärta?
Hur kan de njuta sin egen lust?
När kan de handla efter sin egen vilja?
När kan de älska sin egen dag?

Hur kan de hitta och känna sig själva?
När kan de erkänna varann?
Var kan de höra sin egen röst och andras?
Vad kan de lyssna till då?
Vart kan de nå med sin fantasi?
Vad kan de längta till och bort ifrån?
Vad kan de göra med minnen och glömska?
När kan de drömma på allvar?

Var och en är ensam
Det har de gemensamt
Alla har sitt kön
Det förenar dem
Alla har en hud
Alla har ett språk
Alla är de olika
precis som alla andra

Hur kan de sluta söka var och en sin lycka?
Vad kan få dem insiktsfulla nog?
När kan de förstå att frihet bara delas lika?
Vad kan hända med dem då?

När kan de sluta lyda andras idéer?
Hur kan de fatta mod och stå emot?
Var kan de hämta sin kraft ifrån?
Vart kan de ta vägen?

Var och en är ensam
Det har de gemensamt
Alla har sitt kön
Det förenar dem
Alla har en hud
Alla har ett språk
Alla är de olika
precis som alla andra

När kan de inse att de hör ihop?
Hur kan de ta sig samman?
Vad kan förmå dem att stödja varann?
När kan de se mening och mål?
Hur stark kan vanmakten växa sig?
Hur länge kan de stå ut?
När kan den bli tanke, ord och handling?
När kan det äga rum?

Var och en är ensam
Det har de gemensamt
Alla har sitt kön
Det förenar dem
Alla har en hud
Alla har ett språk
Alla är de olika
precis som alla andra

tiden

Tiden talar löst
om att häva vårt avtal
Ingenting är bestämt
Allt bara står och väger
Rummet vi bebor
prövar tålamodets gräns
Ingen självkontroll
kallar dess sorg tillbaka
Ljuset vill följa sin mening
Det kan kanske än härda ut
Natten ska hävda sitt försprång
Morgonen själv står tveksam
Oron som rör sig i sömnen
En famn med sin vädjan om tro
Steget som dröjer på tröskeln
Bilderna som ser din smärta

Stilla i en stund
där vi aldrig varit förr
skymtar skeendet fram
blint för vad som än kommer
Vardagen ser bort
som från en oanständighet
Varje ögonblick fullt
av det som just besannats
Samhörigheten som längtar
En vrede vill ut ur ditt bröst
Lusten som söker sitt möte
Blickarnas bön om skönhet
Gråten som röjer för glädjen
En sång över omistlighet
Såren som drar sig till minnes
Vissheten som förlåter

Rädslan som sprider likgiltigheten och hatet
söndrandets smidiga makt
har fört oss i ledband dit vi kommit
till vägskalet vi står inför
Tryggheten föder omsorg och tillit
kärlekens barn som älskar varann
De vackraste, ömmaste krafter vi känner
ensamma att ge oss ett val
Vad är det som kommer att hända

När striden är här
Vilken sida står vi på
Är vi för eller mot
eller redan slagna
Freden kommer först
när förtrycket brutits upp
den dag vi ser varann
oskymda av oss själva
Målet som hägrar i fjärran
En kamp som får riktning och kropp
Ögonen öppnar sig sakta
Hjärtan som hör ditt hjärta
Handen som höjs till en hälsning
Ett lugn är på väg att nå fram
Munnen som formas att kyssa
Drömmen beredd att leva

Rädslan som sprider likgiltigheten och hatet
söndrandets smidiga makt
har fört oss i ledband dit vi kommit
till vägskalet vi står inför
Tryggheten föder omsorg och tillit
kärlekens barn som älskar varann
De vackraste, ömmaste krafter vi känner
ensamma att ge oss ett val
Vad är det som kommer att hända
Ja, vad är det som kommer att hända

rösten

Det finns en gammal röst nånstans
en ärrad, en envis ton
en otidsenlig, skarp dissonans
utan någon som helst pardon
Den kommer så långt bort ifrån
långt bortom tidens rus
från andra sidan om dagens då
och nattens sus och dus
Inifrån oss kommer den
och vi anar den nog ibland
Den talar, som för längesen
om nånting vi haft i vår hand
Lyssnar vi får vi höra
och det kan vara svårt
Det kan göra ont att röra
i det öppna sår som är vårt

Ja, vill vi veta
vad den rösten sagt?
Ja, vill vi veta
vad som står i vårt eget kontrakt?
Ja, vill vi göra
som den alltid sagt?
Ja, vill vi höra
att vi måste ta hand om vår makt?

För din makt den är bara din
och kan ingenting annat bli
precis som min makt är bara min
Vår makt äger bara vi
Men några såg till att förpassa den
långt utanför vår kontroll
och många av oss glömde den sen
och tror inte det spelar nån roll
Nu har några ynka händer
all vår makt i sitt våld
stulen en bit i sänder
eller helt enkelt köpt och såld
Ingen försäkring täcker
det minsta av vad de stal
Köpesummorna spräcker
varje föreställning om moral

Det är för lite vad vi än får betalt
Det är inte nog vad de än gör
Det finns nånting som vi missat totalt:
Makt finns ingen ersättning för

De tog vår makt, men vårt ansvar har vi kvar
och ingen kan ta det utom vi
Men hur tar vi ansvar med en makt vi inte har?
Är det nån som hör vad svaret måste bli?

Ja, vill vi veta
vad den rösten sagt?
Ja, vill vi veta
vad som står i vårt eget kontrakt?
Ja, vill vi göra
som den alltid sagt?
Ja, vill vi höra
att vi måste ta hand om vår makt?

Gång på gång har vi fått vår chans
och försuttit den lika snart
och låtit livet gå på som i trance
ingen av oss har vetat vart
Vi har kanske sagt, jo visst, vi vet,
men har bara hört det förut
Det tystar dock inte vår gamle profet
Den rösten tar inte slut
Inifrån oss kommer den
och vi anar den nog ibland
Den talar, som för längesen
om makten de tog ur vår hand
Ingen försäkring täcker
det minsta av vad de stal
Köpesummorna spräcker
varje föreställning om moral

Det är för lite vad vi än får betalt
Det är inte nog vad de än gör
Det finns nånting som vi missat totalt:
Makt finns ingen ersättning för
De tog vår makt, men vårt ansvar har vi kvar
och ingen kan ta det utom vi
Men hur tar vi ansvar med en makt vi inte har?
Är det nån som hör vad svaret måste bli?

Ja, vill vi veta
vad den rösten sagt?
Ja, vill vi veta
vad som står i vårt eget kontrakt?
Ja, vill vi göra
som den alltid sagt?
Ja, vill vi höra
att vi måste ta hand om vår makt?

hemligheten

En gång på sin tid
i lustgårdens frid
där en man först av kvinna blev kysst
intill Kunskapens träd stod Livets helt tyst
Ingen kände dess hemlighet

När synden så kom
lär Gud ha sagt: De
ska aldrig det trädet nå
på det att människans liv aldrig må
vara i evighet

Han ville väl skämta
lite barnsligt och hämta
andan och få lugn och ro
Det var ju rätt stort
allting som han gjort
och gick lite fort

Och Adam och Eva
fick bortkörda leva
förledda av Bibelns ord
Det blev inte lätt
De hamnade snett
i sitt anletes svett

De fick för sig att idealet
för ett liv är evighet
när det tvärtom är fullständigt galet
och kärnan är dess ändlighet
I en evighet finns inga skäl
för en omsorg om hur livet ser ut
Men det vi vill är att livet ska gå väl
och att uppskjuta dess slut

Och det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor
Det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor

Ja, livet är skört
Det kan bli förstört
Det är därför vi värnar det
och vill göra det bättre och fortsätta
att hålla det levande

Vi vet det är så
men säger ändå
att det är evigt liv vi vill ha
utan tanke på att vi själva
är de vi försöker bedra

Vi skrattar och pratar
som lyckliga satar
som skapelsens krona och mål
Var tanke är snar
Och snabbt är vårt svar
hur frågan än var
Ja, vi gråter och klagar
var natt, alla dagar
att allting som kommer går bort
Vi klagar vår nöd
begråter vår död
som vi helst förbjöd

Men i en evighet utan döden
finns inget liv att bry sig om
Utan tiden då vi skapar våra öden
Inget liv men helt tvärtom
Och de enda liv vi vet som är våra
är de som vi lever här
i tider lätta eller svåra
när än vår egen livstid är

Och det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor
Det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor

Vi lever en tid
med början och slut
Inget annat tar därefter vid
Det är här vi kan finna frihet och frid
inte sedan när tiden gått ut
Och innan vår död
i lust och i nöd
är vi menade åt varandra som stöd
Det var här med de andra som meningen fanns
och inte nån annanstans

Och sorgen du känner
när nära och vänner
har lämnat dig, den är sann
Du vet ingen råd
Det finns ingen kod
som kan ge dig nåd
Den bävan det skänker
när du drömmer och tänker
dig själv som en del i ett allt
den blir bara din
Jag lyssnar till min
Den sjunger långt in

Att de enda liv vi vet som är våra
är de som vi lever här
i tider lätta eller svåra
när än vår egen livstid är
I en evighet utan döden
finns inget liv att bry sig om
Utan tiden då vi skapar våra öden
Inget liv men helt tvärtom

Och det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor
Det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor

Vårt liv är oss kärt
och att det är värt
vår kärlek vet vi just därför
att vi fortsätter att leva och gör
vår del i att livet består
Ja, kärleken finns
den är ensam som minns
som ser livet i lustgården klart:
ömtåligt, ändligt och dyrbart
som livet i den tid som är vår

Kärleken urtida,
sträcker sig världsvida
långt genom tid, genom rum
Du vet vad som sker:
Vad du får, vad du ger,
blir det bara mer
Den går mellan själar
och kroppar som krälar
i lust och i vanmakt stor
Den kommer från dig
Den kommer från mig
till livet i sig

Det var kärleken till livet
som fanns där i livets träd
och finns i det liv som blev oss givet
av livmoder och faderssäd
Det var ett skämt att nånting skulle heta
ett liv i evighet
Det var det vi inte fick veta
om livets hemlighet

Och det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor
Det är livets människor vi är
Det är livets människor vi är
Ja, det är livets människor vi är
Ja, livets människor, livets människor

Möjligheten till förändring kan komma vilket ögonblick som helst.

öppningen

Lugnet härskar än
Ljuset är dess vän
Kölden håller dig fast
Tystnaden måste snart
ge upp
och lämna sin gärning för gott
Vidgå sitt missförstånd
inse sin oduglighet
till slut
och låta dig tala fritt

Frihet är det ting
du vill tala kring
Drömma om vad den är
tänka dig hur det kan
se ut
att leva befriad från skam
önska dig som en dröm
drömma dig att det ska
bli sant
att leva i värdighet

I din fantasi
kan du vara fri
Utanför dess gräns
möter en verklighet
råder konformism
frodas rädsla, förakt
och hån
Vad gör du, vad gör du då

Lugnet kan förgå
Ljuset likaså
Kölden släppa sitt grepp
Längtan höja sin röst
till krav
och växa till planer och mod
Modet kan ge dig kraft
Kraften kan göra dig stolt
och hel
Vad gör du, vad gör du då

Oron blir din vän
Mörkret ännu en
Värmen öppnar sin famn
Längtan skönjer allt mer
sitt mål
framröjt av handling och mod
Modet gav dig kraft
Kraften gjorde dig stolt
och hel
Vad gör du, vad gör du då

I din fantasi
kan du vara fri
Utanför dess gräns
möter en verklighet
råder konformism
frodas rädsla, förakt
och hån
Vad gör du, vad gör du då
Vad gör du med friheten då
Vad gör du med friheten

tankarna

Jag skulle vilja prata med dig
om saker och ting
Jag skulle vilja att du pratar med mig
om sånt tankarna rör sig kring

Alla går omkring med sina
jag vet så lite om deras
Men jag tror våra tankar kan förtvina
när de inte möter fleras

Jag skulle vilja veta vad som rör sig
i ditt huvud när du blundar
Är det nåt gammalt du hör, säg
eller nåt nytt som stundar

Kanske tänker du på nåt annat sätt än jag
Kanske tänker vi rätt lika
Kanske är det mer som känslor av nåt slag
gemensamma eller unika

Själv har jag tänkt ibland ett tag
på hur det står till i världen
Att den inte är riktigt i lag
Att det är nånting som tär den

Jag tror att hur vi alla mår
hänger ihop med det där på nåt sätt
För många är bara tomheten svår,
för andra att de dessutom saknar all rätt

Är det någonting som du också känt
en bävan för vad som kan ske
en oro över vad som redan hänt
en längtan efter en bättre idé

De mäktiga ser det inte än
De är tillfreds och saknar motiv
De föraktar vårt missnöje, men
där börjar drömmen om ett bättre liv

Inte min dröm om bara mitt eget
och inte din om bara ditt liv heller
En mäktig dröm tar steget
att vara för oss alla den gäller

Det är nog därför jag vill dela
dina tankar och mina
Då blir de mera hela
och drömmarna starka och fina

Vackra drömmar som föder
idéer som bär oss
som lyfter och stöder
och för samman inte isär oss

Så jag skulle vilja prata med dig
om saker och ting
Jag skulle vilja att du pratar med mig
om sånt tankarna rör sig kring

Alla går omkring med sina
jag vet så lite om deras
Men jag tror våra tankar kan förtvina
när de inte möter fleras

Jag skulle vilja veta vad som rör sig
i ditt huvud när du blundar
Är det nåt gammalt du hör, säg
eller nåt nytt som stundar

Kanske tänker du på nåt annat sätt än jag
Kanske tänker vi rätt lika
Kanske är det mer som känslor av nåt slag
gemensamma eller unika

Så jag skulle vilja prata med dig
om saker och ting
Jag skulle vilja att du pratar med mig
om sånt tankarna rör sig kring

Vår makt över livet är stor, när vi inser att den är det.

beslutet

O, människa! Se vem du själv är
Erkänn den självklara styrka du bär
De som vill hålla dig ensam och svag
räds mer än allt ditt medvetna jag
Kom med oss alla som också vill se
hur kärlek ser ut
och ta ditt beslut
Gör själv det goda och sluta be
Sluta tro att nån annan ska få det att ske

O, människa! Helt fritt är ditt val
Din är den samhörighet som de stal
Du kan ta bruk av den kraft som är din
och låta den verka med andras och min
Låta den sprida vår längtans idé
och samla vår makt
mot förtryck och förakt
Gör själv det kloka och sluta be
Sluta tro att nån annan ska få det att ske

O, människa! Det är vad vi vill:
möta varandra att lugnt lita till
Där finns vårt hopp om frihetens tid
Där börjar vår människovärdiga strid
Likgiltighet ska vi överge
så omsorg består
och grymhet förgår
Gör själv det rätta och sluta be
Sluta tro att nån annan ska få det att ske

Ja, kom med oss alla som också vill se
hur kärlek ser ut
och ta ditt beslut
Gör själv det goda och sluta be
Sluta tro att nån annan ska få det att ske
O, människa! O, människa!

saknaden

Då, när du bestämt dig
ångrat dig och grämt dig
stått fast och beslutsam med osäkra kort
och sagt dig att nu är det gjort

Då, när allt ska vända
allting börja hända
när lyckan ska leva och undren ska ske
då står hon där, minnenas fé

Och sjunger sin höga visa
och skymmer din trosvisa blick
med bilder, så vanskligt precisa
av stunder som kom och som gick
Jag tror nog du vet vad jag menar
Din sorg är var kvinnas och mans
vars hjärtan ej är såsom stenar
men tråder sin levande dans

Du är den som valt det
vägt det och betalt det
Du ville och önskade, åtrådde nåt
och övergav det som du fått
Du är den som brutit
avgjort och förskjutit
och finner sin mening och söker den frid
som väntar ännu en tid

Och ändå är saknaden nära
så nära din tunna hud
Och sårbar och stolt ska du bära
din rustning, din skylande skrud
Jag tror nog du vet vad jag menar
Din sorg är var kvinnas och mans
vars hjärtan ej är såsom stenar
men tråder sin levande dans

Och bakåt är broarna brända till sist
och framåt är dunkelt av snår
Men ljusen du anat, som skyggaste vår
de lovade mer än du mist

Även om du sviktat
öppnat dig och biktat
är slutet och början som smärtsamma skämt
och plågar varandra alltjämt

Vad du nu än lämnat
Vart du dig än ämnat
Att vända är inget du kan eller vill
Det gör bara från inte till

Och ingen kan skynda och ingen kan bli
förskonad och nyfödd igen
Men minnenas fé åldras också, min vän
Med tiden är sången förbi

Och ännu är saknaden nära
så nära din tunna hud
Och sårbar och stolt ska du bära
din rustning, din skylande skrud
Du vet nog rätt väl vad jag menar
Din sorg är var kvinnas och mans
vars hjärtan ej är såsom stenar
men tråder sin levande dans

Hela tiden vill vi känna att vi lever våra liv.

sinnena

Har du hört vingarnas sång från flygande svanar
oväntad, tvingande, stolt, högt ovan allt
Har du sett bilder, som du annars bara anar
plötsligt bli tydliga, skarpa, med självklar gestalt

Säg, har du smakat av havsvindens ödmjuka sälta
som gav dig insikt att tårarnas ålder är sann
Har du mött doften av vinter som just börjat smälta
just har befriats, när lusten och växandet vann

Har du känt huden i brand, när någon rör dig
lätt med sin hand, med sin blick, med sitt ord, utsagt
Säg, har du älskat så kärlekens gudar för dig
långt bortom sinnenas riken och tankarnas makt

Har du fått leva din tid innan du dör, säg,
har du fått finna din väg i din egen takt
Har du fått leva din tid innan du dör, säg,
har du fått finna din väg i din egen takt

Den stund vi når värdighet kommer att vara tydlig.

målet

Nu
möter ord
sin mening
Nu
når allt tal
sin summa
Här
invid sol
och måne
jord och himmel
nu
Här
mellan våld
och visdom
lust och ångest
lust och ångest
lust och ångest

Långt
ifrån hat
och kärlek
Tätt
intill hot
och längtan
Bort
från allt ont
som hände
Vände världen
sig
bort
mot vår dröm
och avsikt
mot sin egen
mot sin egen
mot sin egen

Livet går vidare
formen justeras
kärleken tar kontroll
Människans svek
mot sig själv reduceras
till noll, precis plus minus noll
Det kloka vi tänkt
och har gjort kan till slut
bära frukt
Likgiltigheten som
allt ignorerat
spelar inte längre nån roll
Ohållbarheten har
kapitulerat
och lämnar oss vår jord i behåll
Det kloka vi tänkt
och har gjort kan till slut
bära frukt

Allt
är sitt slut
sin början
Helt
bara först
och sedan
dolt
i en lång
förvandling
utan handling
klar
Dolt
starkt och rikt
och rörligt
oupphörligt
obönhörligt
ständigt rörligt

Livet går vidare...

Se
bödeln blev
sitt offer
Se
skammen själv
vid pålen
Se
med ett lugn
som växer
Se vårt eget
verk
Se
det är stolt
och värdigt
aldrig färdigt
aldrig färdigt
alltid värdigt

Livet går vidare
formen justeras
kärleken tar kontroll
Människans svek
mot sig själv reduceras
till noll, precis plus minus noll
Det kloka vi tänkt
och har gjort kan till slut
bära frukt
Likgiltigheten som
allt ignorerat
spelar inte längre nån roll
Ohållbarheten har
kapitulerat
och lämnar oss vår jord i behåll
Det kloka vi tänkt
och har gjort kan till slut
bära frukt

läget

Vi har ett långt arbete framför oss
Det är fråga om tiden räcker till
Mot vanvett kan bara klokheten slåss
och ta oss dit vi måste och vill
Motståndet är hårt och stort
och växer för var minut
Kunde vi bara börja få nånting gjort
kanske vi når fram till slut
Arbetet måste göras
Alla hinder brytas ner
Ordningen måste störas
och vi se till att det sker

Vi har ett djupt mörker att förjaga
Okunnigheten är stor
och gör många av oss svaga
som inte vet men bara tror
Tvivlet kan de förneka
och dölja bakom tvärsäkerhet
De ser heller inget skäl att tveka
som tror att de faktiskt vet
Men skingrar vi lögner och myter
och litar till sanning och rätt
och vårt tålmod aldrig tryter
ska dårskap vändas till vett

Vi svek dem, de är vilsna och tyr sig till varann
i vanmakt över det de inte får och inte kan
Förblindande är vreden, förvirringen är svår
De söker trygghet men ser inte vart de går

Vi har en stor nesa att bära
som vi själva har gjort till vår,
en sträng bakläxa att lära
innan vi riktigt förstår
Underlåtenheten att möta
och ta vara på varann
är grunden till den röta
som vi önskar bara försvann
Omsorg och tillit ger kraft
som kunde hindrat vårt förfall
den slumrande styrka vi alltid haft
som må vakna för vad som komma skall

Vi har en grym fiende att förgöra
som bor i all likgiltighet
ägnad att förstöra
varje form av anständighet
Tron att vi inte behöver
ta ställning mot eller för
låter faran ta över
medan vi ingenting gör
Hoppet att ändå bli flera
som vill trotsa det som är fel
kan få oss att orka mera
om var och en gör sin del

Vi svek dem, de är vilsna...

Vi har ett olöst uppdrag att ta oss an
så mycket att reda ut
Vi måste göra allt vi kan
som vi inte gjort förut
Nya vägar att röja
andra sätt att ta oss fram
och inte låta oss nöja
med att leva våra liv i skam
Frågan vi måste besvara
är den, och jag tror nog vi vet,
hur vi ska nå och bevara
ett liv i värdighet

Vi har en tung skuld att betala
där fristen har gått ut
Det är inget som går att förhala
kravet är akut

Möjligheten att förhandla
är borta, om den någonsin fanns
Skulden går inte att förvandla
till nåt annat nån annanstans
Vi har ett långt arbete att utföra
och svaret på om tiden räcker till
får vi först om vi kunnat slutföra
det vi måste och vill

Vi svek dem, de är vilsna...